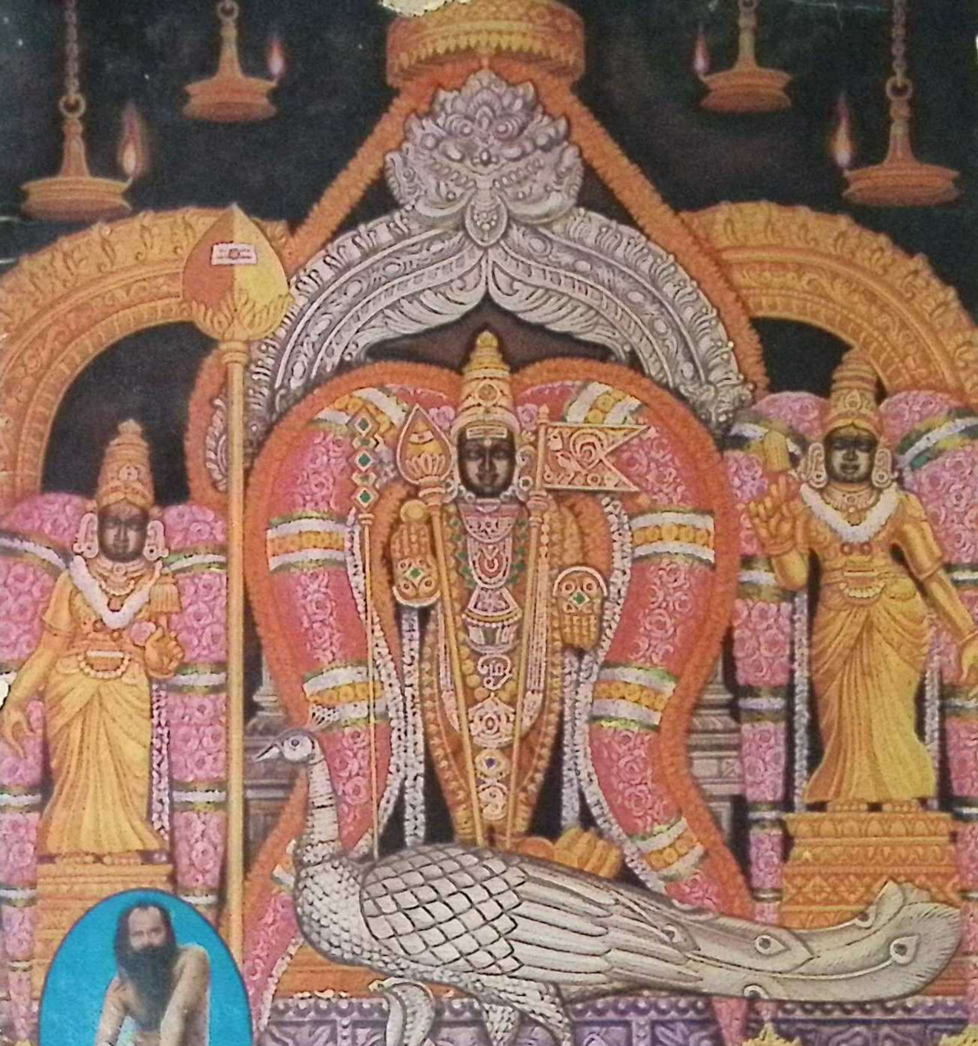

இரத்தினகிரி பாலமுருகன் அந்தாதி

வாகீச கலாநிதி கி. வா. ஜகந்நாதன்
இயற்றியது

அருள்மிகு பாலமுருகன் திருக்கோயில் வெளியீடு
இரத்தினகிரி, கீழ்மின்னல் 632 517

இரத்தினகிரி அருள்மிகு பாலமுருகன் அந்தாதி

315

உ
முருகன் துணை

இரத்தினகிரி அருள்மிகு பாலமுருகன்

அந்தாதி

ஆக்கியோர்

வாகீச கலாநிதி கி. வா. ஜகந்நாதன்
(ஆசிரியர் : கலைமகள்)

பதிப்புரிமை—வெளியீடு
பாலமுருகனடிமை
அருள்மிகு பாலமுருகன் திருக்கோயில்
இரத்தினகிரி—கீழ்மின்னல் 632 517. தமிழ்நாடு

1984

காஞ்சிபுரம்

ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகள்

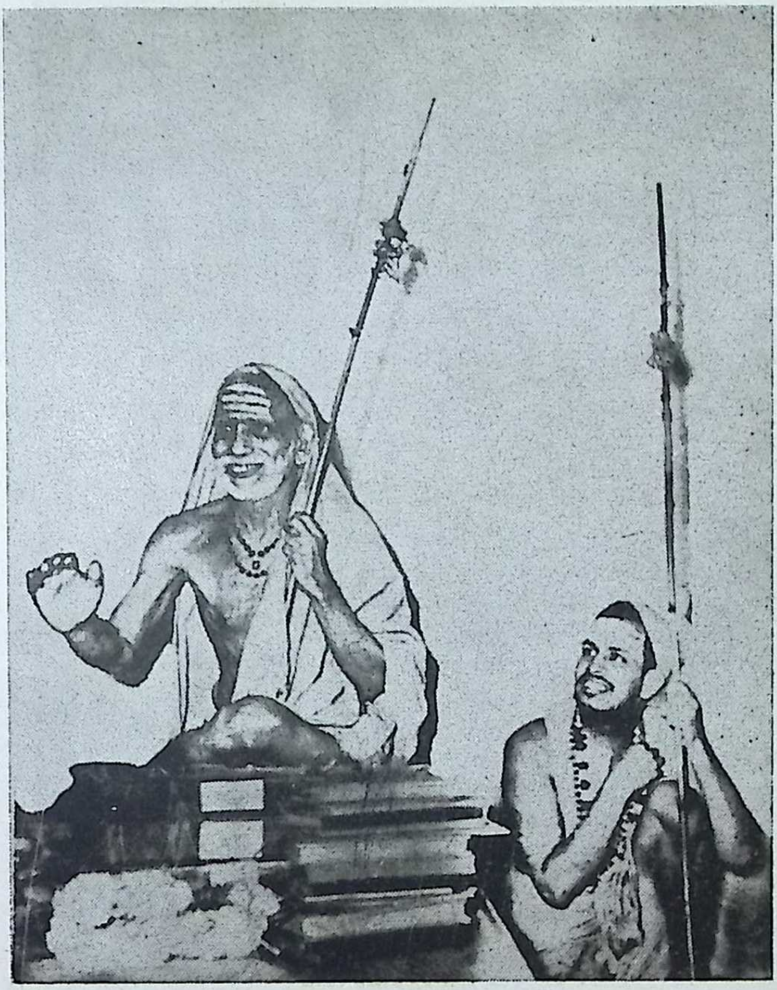
அருளுரை

காஞ்சிபுரம், 24—4—1984

ஞானமே வடிவமாக உள்ள பரமேசுவரன் கருணையே வடிவமாக உள்ள அன்னை பரதேவதை பர்வதராஜ புத்திரியான பார்வதி தேவி இவர்களின் புதல்வனாய் ஞானப்பழமாய் விளங்கும் முருகப்பெருமானின் அருளைப் பெறுவதற்கு உதவியாக நமது ப்ரிய சிஷ்யர் வாகீச கலாநிதி ஸ்ரீ கி. வா. ஜகந்நாதன் அவர்களால் '' இரத்னகிரி அருள்திரு பாலமுருகன் அந்தாதி '' என்ற நூலைப் பாலமுருகனடிமை ரத்னகிரி ஸ்வாமிகள் அவர்களால் வெளியிட இருப்பதை அறிந்து சந்தோஷிக்கிறோம்.

சுப்ரமண்ய ஸ்வாமியின் பெருமைகளை விளக்கும் ஸ்காந்த புராணத்தில் கூறப்பட்ட தத்வங்கள் அனைத்தும் இந்த அந்தாதி 106 பாக்களில் ரத்னச் சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும் கம்பீர மாகவும் அமைந்துள்ளன. மலைமகளின் மகனானபடியால் எங்கும் மலையின் மேல் இருந்து அருள் பாலித்து வரும் முருகப்பெருமான் தந்தைக்கும் ப்ரணவோபதேசம் செய்த காரணத்தால், '' தகப்பன்ஸ்வாமி '' என்ற புகழுடன் விளங்குபவரைத் தமிழ் மக்கள் தமிழ்க்கடவுள் என்று அன்புடனும் பக்தியுடனும் போற்றப்படும் முருகனை வழிபடு வதால் தந்தையான பரமேசுவரன், தாயான பார்வதி தேவி இருவர்களையும் வழிபடுவதால் ஏற்படும், ஞானம், கடாக்ஷம், இரண்டும் ஒரே இடத்தில் கிடைப்பதற்கு ஸாதனமாக அமைந்த இந்த அந்தாதி நூலின் மூலமாக முருகனை வழிபட்டு மக்கள் அனைவரும் ஸகல மங்களங்களையும் அடைந்து பரம க்ஷேமமாக வாழட்டும் என்று ஆசிர்வதிக்கிறோம்.

நாராயண ஸ்மிருதி.

ஜகத்குரு
ஸ்ரீ சந்த்ரசேகரேந்திர சரஸ்வதி
சுவாமிகள்

ஜகத்குரு
ஸ்ரீ ஜயேந்த்ர சரஸ்வதி
சுவாமிகள்

(காஞ்சி காமகோடி பீடம்)

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்

உ.

சிவ சிவ

தன்கடன் அடியேனையும் தாங்குதல்
என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே.

தவத்திரு
குன்றக்குடி அடிகளார்

குன்றக்குடி—623 206
இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.
தொலைபேசி : குன்றக்குடி-27
நாள் : 15—7—1984.

வாழ்த்து

ஓங்கி உயர்ந்த குன்றுகள் தோறும்
குன்றக் குடியின் குன்றின்உச் சியிலும்
அலைகடற் கரையின் எழிலிடம் மீதும்
ஏதும் அறியா எமதித யத்தும்
எழுந்தருள் செய்யும் எழில்மிகு செவ்வேள்
இளைய குமரனாய், இரத்தின கிரியில்
பாங்குடன் அமர்ந்து பால முருகன்
அடிமையின் தூய அன்பினை நுகர்ந்து
இனிதருள் புரியும் ஏற்றமார் இயல்பினன் ;
வாகீச கலாநிதி வண்டமிழ்க் கவிஞர்
சகமெலாம் போற்றும் சகந்நா தன்,அவ்
அந்தமில் பொருளுக்கு அந்தாதி பாடினன்.
மொழிக்கு மொழிதித் திக்கும் பாடலாய்
நின்றுருகிப் பாடற்கோர் நெஞ்சுருக்கும் பாடலாய்
அமைந்தஅந் தாதியை அனுதினம் போற்றி
ஓதுக ; '' நெஞ்சே உனக்கொன்று சொல்லுவன் ''
என்றே அழைத்து இனியநற் றமிழால்
தூயவன் துணையடி தொழுதிடச் செய்திடும்
நயமிகு பாடல் நானிலம் வாழிய !
'' விதியே, விதியே,'' என்றுவெந் துயரில்
செத்திடும் மாந்தரைச் சேர்த்தணைத் தெடுத்து
'' விதியையும் வெல்லலாம் (24) '' வேலன் துணையினால்
எனும்துணி வதனை எடுத்து மொழிந்து
தலையெழுத் தழித்திடும் தகுநூல் வாழிய !

செவ்வேள் திருவடி தோய்ந்தநெஞ் சமைவொடும்
செந்தமிழ் பழகும் சிறந்தநன் ஞவொடும்
ஆசு கவிகள் அளப்பில பொழியும்
முகிலெனத் திகழும் தகைசகந் நாதன்,
பைந்தமிழ்ப் பால முருகன், இதயத்(து)
ஊற்றெழும் அன்பில் உவந்து குளித்து
விளையா டிடும்நம் வேலன், இரத் தினகிரி
அமர்ந்தருள் செய்யும் ஐயனின் மாண்பார்
அருளினை அள்ளி வழங்கிடும்
அந்தமில் அந்தாதி நந்தமிழ்க் கனியே !

(ஓ-ம்) அடிகளார்.

அருள் மாமுனிவர்
தவத்திரு. பாலமுருகனடிமை சுவாமிகள் அவர்கள்
இரத்தினகிரி
கீழ்மின்னல்-632 517
வட ஆற்காடு மாவட்டம், தமிழ்நாடு.

பாலமுருகனடிமை
அருள்மிகு பாலமுருகன் திருக்கோயில்
இரத்தினகிரி, கீழ்மின்னல் - 632 517
வட ஆற்காடு மாவட்டம், தமிழ்நாடு

அணிந்துரை

அன்புடையீர் !

அருளாசி.

இரத்தினகிரி மாமலையில் திருக்கோயில் கொண்டு திகழும் எம்பிரான் பாலமுருகன் இந்த அடிமைக்கு ஆசி வழங்கி இன்றைக்கு பதினாறு ஆண்டுகளாகின்றன.

'' என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே '' என்ற குறிக்கோளுடன், கற்பூரத்திற்கும் கதியற்றுக் கிடந்த இந்த சிறு கோயிலைப் பெருங்கோயிலாக்கப் பலப்பல திருப்பணிகளைப் பக்தர்கள் காணிக்கை கொண்டு செய்து வருகிறேன். எல்லாம் அவன் திருவருள் ஆக்ஞை.

கல் கொண்டு திருப்பணி செய்துவரும் இந்த அடிமை, கரையாத கற்கண்டனைய சொல் கொண்டு திருப்பணி செய்தால், அது இறவாத புகழெய்துமே என்றெண்ணிப் பல நாட்கள் சிந்தித்ததன் பயன், இந்த “ இரத்தினகிரி பாலமுருகன் அந்தாதி ”. எவரைக் கொண்டு இப்பணியினை நிறைவு செய்வது என்று யோசிக்கும் காலை, எந்தை அருளாளன், '' இவரைக் கொண்டு செய் '' என்பது போல வாகீச கலாநிதி கி. வா. ஜகந்நாதனாரை எனது நினைவில் தேயாத நிறைமதியாய்த் தோன்றச் செய்தான்.

தமிழ்த் தாத்தா, மகாமகோபாத்தியாய உ. வே. சுவாமி நாதையருடைய மாணவர் நமது வாகீச கலாநிதி கி. வா. ஜகந்நாதனார். நீண்ட நெடுங்காலமாக ஒரு தரும பத்தினியின் மெட்டிச் சத்தம்போல விளங்கிவரும், '' கலைமகள் '' எனும் திங்கள் இதழின் ஆசிரியர் இவர். '' காந்தமலை '' என்று தமது இல்லத்துக்குப் பெயர் தந்து கந்தனை உபாசிக்கும் சிந்தனைச் சிற்பி இவர்.

அன்னாருக்கு எனது கருத்தினைக் குறித்துக் கடிதம் எழுதினேன். பதில் வரவில்லை. ஆனால், " அந்தாதி " வந்து சேர்ந்தது. ஒரே நாளில் உபவாசம் இருந்து எழுதிய அந்தாதி இது. எந்தை பால முருகப் பெருமானே வேல் தாங்கிய கோலமுடன், அன்னார் நூல் தாங்கிய திருநாளில் நடம்புரிந்த விந்தையை என்னென்பேன் !

அன்று அபிராமிக்கு அந்தாதி பாடிப் புகழுடம்பு எய்தினார் அபிராமபட்டர். அவர் மறுபிறவி கொண்டது போல அமைந்திருக்கிறது, இந்த இரத்தினகிரி பாலமுருகன் அந்தாதி.

தொட்ட இடமெல்லாம் தோகைமயில் முருகனின் சங்கத்தமிழ்ச் சிரிப்பு நம்மை அவனோடு சங்கமிக்கச் செய்கிறது.

விட்ட குறையோ ? தொட்ட குறையோ ? எனது இந்த எளிமையான பணிக்கு இந்நூல் கிரீட கீதம் இசைக்கிறது. சுட்ட பசும் பொன்னாய்த் திகழும் ஆத்மாக்களுக்கு இது ஓர் அருமருந்து. நெஞ்சுக்கு அறிவுறுத்தலும், முறையீடும், வேண்டுகோளும், கழிந்ததற்கு இரங்கலுமாகவும், அகத்துறையிலும் அமைந்துள்ள இப் பாமலர்கள் மணம் கமழ்ந்து மனத்தை நெகிழச் செய்பவை.

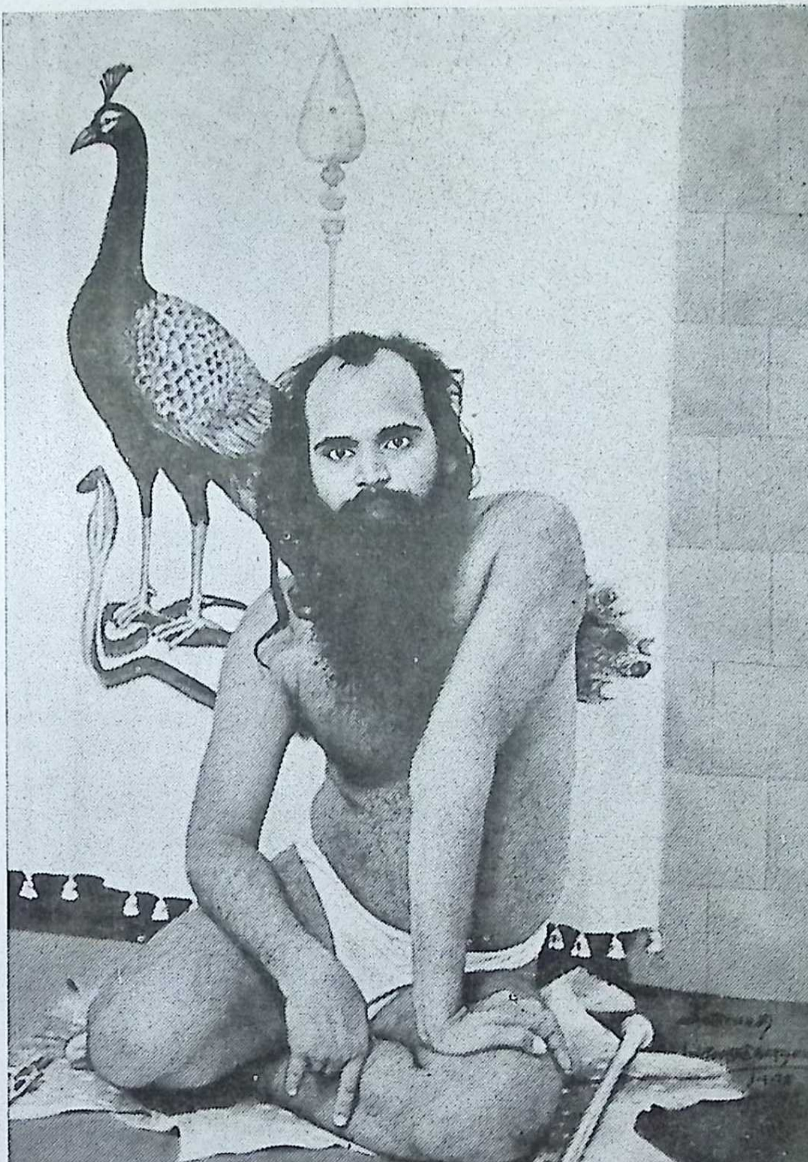
" இந்த நூல் ஓதுவார் இன்புறுக " என்கிறார் நம் கி. வா. ஜ. ஆம் ! இந்த நூலை இயன்றால் தினமும் ஓதுங்கள். இயலவில்லையானால் ஒவ்வொரு மாதமும் வளர்பிறைச் சஷ்டியில் ஓதுங்கள். எல்லா நலன்களையும் இனிதே பெறுவீர்கள்.

நமது சமகாலத்தில் இப்படி ஓர் அற்புதச் சொற் சிற்பியைக் கண்டதில் நாம் பெருமை அடைகிறோம்.

இரத்தினகிரி வாழ் பாலமுருகன், வாகீச கலாநிதிக்கு எல்லா நலன்களையும் அருளப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இறை நலம் நிரம்பிட வாழ்த்தும்

பாலமுருகனடிமை

தவத்திரு பாலமுருகனடிமை
இரத்தினகிரி

வாகீச கலாநிதி கி. வா. ஜகந்நாதன்

முகவுரை

இந்த அந்தாதிப் பாடல்களில், "முன்னோர் மொழி பொருளேயன்றி அவர் சொல்லும் வைத்து எழுதலாம்" என்னும் நன்னூல் சூத்திரப்படி, கந்தர் அலங்காரம், கந்தர் அனுபூதி, கம்பராமாயணம், பத்துப் பாட்டு முதலியவற்றில் உள்ள சொற்களையும் பொருள்களையும் அப்படியே வைத்து எழுதியிருக்கிறேன்.

இந்த அந்தாதிக்கு ஒரு குறிப்புரையையும் எழுதியுள்ளேன். அதில் பல நூல்களிலிருந்து விரிவாக மேற்கோள்களைக் காட்டியிருக்கிறேன்.

அன்பன்,

கி. வா. ஜகந்நாதன்.

உ

முருகன் துணை

இரத்தினகிரி அருள்மிகு பாலமுருகன்

அந்தாதி

திருமகள் மார்பன் மருகன், அழகன், திறல்உடையான்,
அருள்மிகு கின்ற இரத்தின நற்கிரி ஆர்பெருமான்,
மருவும் குறமகள் நோக்கிற் கலந்து வருந்தியவன்,
குருஎனும் பால முருகன் திருவடி கூர்துணையே. (1)

துணையும் தொழும்தெய்வ மும்பெற்ற தாயுடன் சுற்றமுமாய்
இணையும் குமரன், இரத்தின நற்கிரி ஏய்ந்தகுகன்,
பணைஎனும் தோளுடை வள்ளி அணைந்த பரம்பரனை
அணைந்து வணங்குவார் எந்நாளும் அச்சம் அகன்றவரே. (2)

ஏதும் இணையிலா வீரம் உடையவன், எண்ணமதிற்
சோது சிறிதும் இலாதவர் போற்றக் குதுகலிப்பான் ;
வாதில் இரத்தின மாமலைப் பால்என்றும் வாழ்பெருமான்;
சாதுவாம் பால முருகன் அடிமையுள் தங்குவனே. (3)

தங்கம் பெரிதென்று வீணே முயன்று தவிப்பவர்கள்
மங்குவர் ; பால முருகன் மருவிய மாமலையாம்
துங்க இரத்தின நற்கிரி மேவிய சுந்தரனை,
மங்களப் பால முருகனை வாழ்த்தின் வளம்வருமே. (4)

வருவதும் போவதும் ஆய பிறப்பு மரணத்தினில்
மருவுறு துன்பம் அகற்றஎன் றுல்லோர் வழிசொல்லுவன் ;
திருவுறும் சீர்கொள் இரத்தின நற்கிரித் தேவனையே
குருஎனப் போற்றி வணங்கிடின் இன்பம் குலவுறுமே. (5)

குலவுவர்; மாதர்கள் தம்மொடு கூடிக் குதுகலிப்பர் ;
நிலவிய வாழ்வினை வீண்ஆக்கி என்றும் நிலைபெறும்அம்
மலைமுகன் சேவடி வாழ்த்தா திரத்தின மாமலையில்
நிலைபெறும் பால முருகனை ஏத்திடின் நீடும்இன்பே. (6)

இன்பம் இனிமேலும் வேறென்றுண் டென்னவே எண்ணல்இன்றி
மன்பெரும் சீர்கொள் இரத்தின நற்கிரி வாழ்முருகன்,
அன்பிற் சிறந்தவன், பால முருகன் அடிமைதொழும்
பொன்பெற்ற கீர்த்தி வடிவேற் குமரனைப் போற்று
நெஞ்சே. (7)

நெஞ்சே, உனக்கொன்று சொல்லுவன்; கேள்:இந்த
நீள்நிலத்தில்
எஞ்சாத இன்பம் உறவேண்டின் ரத்தின ஏர்மலையில்
துஞ்சாத தேவர் தொழுகின்ற வேலன் துணையடிகள்
நம்சார்பென் றெண்ணினுல் வாராத இன்ப நலம்வருமே. (8)

வருவார் பலர்;வந்து தம்குறை தீர்வர் ; மகிழ்ச்சியுடன்
மருஆர் திருமணம் செய்யப் பெறுகுவர் ; மாமுருகன்
திருவீறு கின்ற இரத்தின நற்கிரிச் சேய்அடிகள்
வெருவறப் போற்றித் தொழும்அவர் பேறு விளம்புமதே ? (9)

விளம்புகைக் கெட்டாத வீரம் உடையவன், வேல்முருகன் ;
உளம்புக எண்ணிடின் எல்லாம் உதவும் உயர்அருளான் ;
களம்பெறும் ரத்தின நற்கிரி மேவிய கார்மயிலோன் ;
தளம்பெறும் சேவடி போற்றித் துதித்தால் தவம்அதுவே. (10)

தவம்செய என்றெண்ணிக் கானகம் தேடித் தழையைஉண்டு
பவமதை நீக்கல் மிகஎளி தோ? அருட் பாவலவன்
சிவமார் அருண கிரிநாதன், போற்றிய சேய்அடியைக்
குவலயம் போற்றும் இரத்தின நற்கிரி கூடுகவே. (11)

வேதனைக் குட்டிச் சிறையிட்ட வேலன், விரும்புபவர்
வேதனை நீக்கிப் பிறப்பறுப் பான் ; ரத்தின விற்கிரியில்
நாதனைப் போற்றி வணங்குமின் ; என்றும் நலம்பெறலாம் ;
சீதள வாரிச பாதனைப் போற்றித் திகழுமினே. (12)

மின்இடை மாதர் மயக்கினில் வீழ்ந்து விழற்கிறைத்த
நன்னிற நீர்என்ன வாழ்வை வீணுக்கி நாசம்உறத்
துன்னிடின் என்பயன் ? ரத்ன கிரிஉறை துங்கவனும்
மன்னவன், பூந்தாட் சரவணன் பாதம் வணங்குமினே. (13)

சரவணப் பொய்கையில் தோன்றிய வாறுபேர் தாம்சுரந்து
மருவிய பாலினை உண்ட பிரான்ரத்ன மாமலையில்
திருவுருப் பால முருகன் அடிமைக்குத் தேசுபெற
அருளிய நாதன் அருள்உறின் வாரா தவைஉளவோ ? (14)

உளத்தும் நினைமின்கள்; வாயாற் புகழை உரைத்திடுமின் ;
திளைக்கும் இரத்தின நற்கிரி வேலன் திருவடியில்
இளைப்புற வீழ்ந்து பணிமின்கள் ; எந்த இனலும்அறும் ;
களைப்பிலா நன்முயற் சிக்கண் பயன்உறும், காமுறவே. (15)

காமர்கள் ஆயிரம் பேர்எனி னும்கவின் காலில்உள
தாம்அந்தத் தூசினுக் கொவ்வா ரெனின்எழில் சாற்றுமதோ ?
வாம மருங்கில் உமைமகிழ்ந் தேபால் வழங்கஇன்பம்
ஏமம் உறப்பெற்ற ரத்ன கிரியனை ஏத்துநெஞ்சே ! (16)

சேய், குகன், கார்த்திகை மாதர் தருபால் தெவிட்டியதால்
ஆய்தரு பாலைக் குடித்தான் ; இரத்ன அரும்கிரியில்
வேய்தரு தோள்வள்ளி நாதன், குமரன், விளங்குகிறன் ;
பாய்தரும் அன்புடன் அன்னன் திருத்தாள் பணிகுவமே. (17)

பணிஅணி ஈசன் பிரணவத் தின்பொருள் பண்புடனே
அணிபெற ஓதுகென் றேசொல அங்ஙன் அருளியவன்,
திணிபெறு தோளன், இரத்தின நற்கிரி சேர்முருகன்
மணிஅணி தாளை வணங்கிடின் காலன் வருகைஇன்றே. (18)

இன்றுநாம் போகுவம், நாளைக்குப் போகுவம் என்றெண்ணியே
நன்றுறும் வாணளை வீணுக்கித் தாமதம் நண்ணல்இலா
தொன்றிய அன்புடன் இன்னே இரத்தின ஓங்கலினில்
வென்றிகொள் பால முருகன் திருவடி வீழ்குமினே. (19)

வீழ்ந்த அரசர்கள் எத்துணை பேர்? அவர் வேந்தர்என
வாழ்ந்தவர் என்றந்தக் காலன் விடுவனோ ? மானிடர்காள்,
சூழ்ந்து பணிமின்கள் ; ரத்ன கிரிப்பால சூரியனும்
தாழ்ந்து வணங்கும்அப் பால முருகன்றன் தாள்உறுமே. (20)

உறும்தார கன்துணை ஆகிஅத் தேவர்க் குலைவுசெய்த
வெறும்கிர வுஞ்ச கிரியினைச் செஞ்சுடர் வேல்எடுத்தே
அறும்படி செய்தவன், ரத்தின நற்கிரி ஆண்டிருப்பான்,
நறும்கடப் பந்தார் அணிகுகன் சேவடி நாடுமினே. (21)

நாடும் விழைவெல்லாம் நீயிர் பெறல்ஆம், அயிலவன்
நற்பதத்தைக்
கூடின் ; இதுதிண்ணம் ; ஐயம் இலை;நீர் குறிக்கொண்டவன்
பாடும் புகழ்பெறும் பாதத்தை ஏத்திப் பணிகுமினோ ;
வீடும் பெறல்ஆகும் ; இம்மையில் வாழ்வும் விளங்குறுமே. (22)

மேயநல் வீரம் உறுவாகு வைத்தூது விட்டவுணன்
சேய திருத்தாள் பணிய அமரர் சிறைவிடுத்தாய் ;
போய பிழைகள் பொறுத்திடு வான்எனப் போந்துசொல
ஆயவன் சற்றும் தணிகிலன் தன்இகல் ; ஆர்விதியே. (23)

விதியையும் வெல்லலாம் அன்னவன் தாள்இணை
  வீழ்ந்திறைஞ்சின்;
சதிசெயும் என்றன் தலைஎழுத் தெல்லாம் தவிர்ந்ததென்று
மதிகொள் அருண கிரிநாதன் சொன்ன வகைஎண்ணுமின் ;
அதிசயம் அன்றிது ; நம்தலை மேல்எழுத் தற்றிடுமே. (24)

அற்றவர்க் கீமின் ; அவர்க்கருள் செய்மின் ; அடல்மிகுந்த
கொற்றவன், ரத்ன கிரிஉறை பாலன் குரைகழலை
உற்றன்பி னோடு தொழுதிடின் எல்லாம் உமக்குவரும் ;
பற்றறும் ; வீடும் பெறலாம் ; இதுபலர் பார்த்ததன்றே.
(25)

பார்த்துப் பணிமின் ; அடியிணை வீழ்ந்து பரவுமின்கள் ;
வேர்த்து விறுவிறுத் தன்புக்கண் ணீர்வர, விழைவுடனே
ஆர்த்துப் புகழ்மின் ; அவன்அருள் பெற்றால் ; அதன்பிறகிங்
கீர்க்கின்ற பாசம் தனைஅண்ட ஒட்டா திதுதொண்டதே. (26)

தொண்டர்கண் டண்டிமொண் டுண்டிருக் கும்சுத்த ஞானம்
  எனும்
தண்டைஅம் புண்டரி கம்தரு வாய் ; ரத்னத் தாழ்கிரியை
அண்டிய பால முருகனே, நின்னை அனுதினமும்
வண்டலர் பூங்குழ லாள்வள்ளி யோடு வணங்குவனே. (27)

வணங்கித் துதிக்க அறியா மனித ருடன்இணங்கிக்
குணம்கெட்ட துட்டனை ஈடேற்று வாய்;ரத்னக்
  குன்றினிலே
மணம்கமழ் சோலைகள் சூழ விளங்கிய மாமயிலோய்,
நிணம்கக்கும் தேகம் நிலைஇல தென்று நினைகுவனே. (28)

நினைந்தும், புகழ்ந்தும், நடந்தும், கிடந்தும்,
  நினைஅன்றியே
கனைந்து நினைப்பதற் கொன்றில்லை காண்;ரத்னக்
  கார்மலையில்
முனைந்தவை வேலொடு நிற்கின்ற பால முருக,நினை
இனைந்திடும் போது நினைந்திடு வேன்;அருள் ஈகுவையே. (29)

ஏதேனும் ஒன்று கொடுத்தவர் பால்நன்றி எய்துகென்றே
ஓதாத நல்லோர்கள் உண்டோ ? நினதருள் ஊற்றத்தினல்
பாதாதி கேசம் படைத்தனன் ; வாழ்வும் படைத்
  திருந்தேன் ;
யாதோதி உன்னைப் புகழ்வது ? சொல்லல் எளிதல்லவே.
(30)

எளிதன்று மானிட ராய்ப்பிறத் தல்காண் ; இதனைஎண்ணி
அளிதுன்ற நின்அடி போற்றுவ தேகடன் ; ஆதலினால்
களிதுன்ற ரத்ன கிரிவந்து, பால, கருணைஉளாய்,
துளிவந்த கண்ணீர் பெருகத் துதிக்கும் துணிவருளே. (31)

துணிவுடை யார்இவர் என்று புகழ்பெற்றுத் துன்னியவர்
தணிவரும் ஆற்ற லுடைக்காலன் வந்தால் தயங்குவரே ;
அணிவுறு நின்மலர்ப் பாதத்தைப் போற்றும் அகம்இருந்தால்
நணிவரு வானோஅக் காலன் ? பயந்து நடுங்குவனே. (32)

நடுங்கும் ; வருந்தும் ;என் நாயகன் தன்அருள் நண்ணிலன்என்
றடங்கும் ; ஒடுங்கும்; இவ் வாயிழை பால்அருள் ஆர்ந்துவந்து
மடங்குதல் நீக்கி அருளுக; ரத்தின மாக்கிரியில்
கடம்கவிழ் யானை எனநின்ற வேலவ, காருண்யனே! (33)

காருண்யம் என்பது நின்உரு வே;அதைக் கண்டுகண்கள்
நீர்உண்டு வீழ நெடுநிலம் வீழ்ந்து நிதம்பணிந்தால்
சீர்உண்டு ; மித்திரர் தாம்உண்டு ; நல்வளச் செல்வம்உண்டு;
பேர்உண்ட நல்லவர் ஆசிகள் உண்டு ; பெருமைஉண்டே. (34)

உண்டுண் டுடுடுண்டுண் டுண்டெனப் பேரி ஒலிமுழங்கத்
தண்டத் தலைவ ருடன்சென்று சூரனைத் தாக்கிஅவன்
கொண்ட படையைக் குலைத்தவ, ரத்னக் குலவரையில்
அண்டும் பெருமான், வடிவேற் கரத்தாய், அறுமுகனே. (35)

நாய்குறை சொல்லத் தமர்குறை சொல்லத் தனிமையினால்
நோய்பெற்று வாடும்இந் நேரிழைக் குன்அருள் நோக்குதவாய் ;
வாய்பெற்ற தாற்பயன் நின்னை வழுத்துதல் ; வாகுயர்ந்த
சேய், ரத்ன வெற்பிற் பொலிந்து சிறந்து திகழ்குகனே. (36)

குகைஎனச் சொல்லும் தகரா லயத்தில் குடியிருப்பாய் ;
நகைமிகு வள்ளிதெய் வானையை அன்பின் நயந்திடுவாய் ;
இகலரும் ரத்ன கிரியினிற் பாலன் எனஇருப்பாய் ;
புகலரும் சீர்உடை யாய்,நினைப் போற்றிப் புகழுவனே. (37)

வண்மை மிகுந்த உடலுடை யோரும் மயானத்திலே
கண்பெற ஓர்பிடி சாம்பராய் ஆவது கண்டபின்பும்
நண்புள்ள தென்றிந்தத் தேகத்தை நம்பியே நாளும்உழைத்
துண்பதை அன்றிநீ பால முருகனை ஓர்திநெஞ்சே. (38)

ஓரோர்கால் வாய்விட்டு நம்பெரு மான்என்றே ஓலம்இடும்;
சீர்ஓர்கால் ஓவாமல் நெஞ்சில் நினைப்பாள் ; சிவன்தருசேய்
ஈர முடன்அருள் செய்குவன் கொல்லோ ? எனஅழுவாள்;
பேருடைப் பால முருக, இப் பேதையைப் பேணுவையே. (39)

பேணும் உடம்பினைப் பெற்றத னுற்பயன் பீடுறவே
ஏண்ஒன் றிலாத வேலவ னைப்பணிந் தின்புறுதல் ;
காணும்இவ் வுண்மை அறிந்தேன்; இரத்னக் கவின்கிரியில்
மாணுடைப் பால முருகனைப் போற்றி வணங்கினனே. (40)

வணங்கிய வில்லுடை வீரர்கள் ஆயினும், மாற்றலரைப்
பிணங்கிய போரினில் வெற்றிகொண் டாலும் பெறும்
பயன்என் ?
கணம்கொடும் காலன் வரின்அவர் வீரந்தான் காப்பதுவோ ?
மணம்கொள் கடம்ப மலர்மாலைப் பால, வடிவேலனே. (41)

வடிவுடை மாதர் மயக்கினில் வீழ்ந்து மதிதவறிக்
கொடிய பிணியால் வருந்தும் நிலைபெறும் கோலம்உளார்,
நெடியவை வேலுடைப் பால முருகநின் நிலவடியிற்
படிய வணங்கிடின் நற்பயன் யாவும் படைப்பவரே. (42)

படைப்பவன் ஆணவம் மிக்குநின் னைக்கண்டும் பண்பிலனாய்
மிடுக்கொ டிருப்பதைப் பார்த்தவன் தன்னை வெடுக்கெனவே
அடுக்கிய குட்டுகள் அன்னேன் தலையில் அளித்தவனே,
இடுக்கண் இலாத இரத்ன கிரியில் இருப்பவனே! (43)

பவம்அறும் என்றுனைப் பல்லோர் நயந்து பணிந்தனரால்;
அவமுறும் வாழ்க்கையில் வீணாளைப் போக்கும்அவலமுளேன்,
சிவம்உறும் நின்அடி சேவிக்க வைத்துத் திருவருள்செய்;
தவர்புகழ் ரத்ன கிரிஅமர் பால, தயாபரனே. (44)

தயையிற் சிறந்தவள் தாய்என்பர்; அத்தகு தாயைவிட
இயைபுற்ற நற்றயை நீஉடை யாய் ;அவன் ஈறுபெறின்
நயம்உற்ற தாய்பிறர் ஆர்உளர் ? நீயோ நலமுடனே
பயம்உற்றெந் நாளும் புரப்பவன் என்று பணிகுமினே.
(45)

இனன்முத லாய கிரகங்க ளால்வரும் இன்பதுன்பம் ;
மனம்கொள அன்னவர்ப் போற்றுதல் நன்றெனும்
வாய்மைசொல்வார் ;
சினம்கொளும் வேலவ, ரத்ன கிரியினிற் சேர்பவனே,
கனம்கொள நின்னை வணங்கின்அக் கோள்செயல்
காண்கிலமே. (46)

நாண்கிலள் யாரையும் ; ஊணும் வெறுத்தனள் ;
    கைவளைகள்
பூண்கிலள் ; சற்றும் துயில்கிலள் ; ரத்னப் பொருப்பவனை
ஏண்பெறக் கண்டிலள்; என்செய்கு வேன் ?என ஏங்குகிறாள் ;
சேண்பெறும் சீருடை வேலவ னே, அருள் செய்குவையே. (47)

செய்யினில் நெல்விளைந் தால்தான் பயன்உண்டு; சீருடைய
கையிற் பொருள்இருந் தாற்பயன் உண்டு ; கவின்கன்னியை
மைய லுடன்மணம் செய்தாற் பயன்உண்டு; மாஇரத்ன
ஐய கிரிப்பால வேலனைப் போற்றின் அனைத்தும் உண்டே.
(48)

உண்டிடும் போது விருந்தின ரோடே உணல்அறமால் ;
பண்டையர் தாம்தமக் கென்றுலை ஏற்றார் ; பரிவுடனே
கொண்டநின் கோலம் பணிந்தேன் ; விருந்தெனக்
    கொள்ளுவையோ ?
மண்டு புகழ்ரத்ன வெற்பினிற் பால, மயிலவனே. (49)

மயிலினை ஓங்கார நல்வடி வென்றுன்னி வாழ்த்துகிலேன் ;
உயர்சக்தி வேலினை ஞான உருஎன் றுணரகிலேன் ;
பயில்வள்ளி இச்சா சக்திதெய் வானை படர்செயலாய்
நயந்திலன் ; என்செய்வேன் ? ரத்ன கிரியை நயந்தவனே.
(50)

நயப்பும் வெறுப்பும் இரவும் பகலதும் நண்ணுகிலா
துயஓர் வழிசொல்ல வேண்டும்; இரத்தின ஓங்கலிலே
மயல்அற நிற்கும் வடிவேல, நீப மலரணிந்தாய்,
அயர்வறச் செய்யும் குணசீல, பால, அயில்முருகே. (51)

முருகா, குமரா, இரத்தின நற்கிரி முன்புநின்ற
குருவே, குகனே, குறைவிலா நல்எழிற் கோலம்உளாய்,
மருவேறும் நீப மலர்மாலை பூண்டுயர் வானவனே,
உருஏறும் நின்அடி போற்ற இடம்இலை உள்ளத்திலே. (52)

இடம்இல்லை நெஞ்சில் ; அணுஎன் றிதனை இயம்புவரால் ;
நடைமுறை நோக்கிடின் இம்மனம் எங்கெங்கோ நாடுறுமே ;
அடைதரும் இஃதை அடக்குதற் கோர்ஆ றறைகுவையோ ?
மிடைதரு சீர்கொள் இரத்தின வெற்பினில் வேலவனே. (53)

வேல்உண்டு; துன்பில்லை; மஞ்ஞைஉண் டின்னல் விளைவதிலை;
தாளுண்ட சீர்உண்டு; நாள்தொறும் ஏத்தியே தாழ்ந்திடலாம்;
கோளுண்ட மான்போல் துயர்கொண்டு நெஞ்சே, குலையுறல்நீ ;
சேலுண்ட கண்வள்ளி நாதன் உளன், ரத்னச் செங்குன்றிலே.
(54)

குன்றம் எலாம்திருக் கோயில்கொள் வேலன் ; குழாம்துதிக்க
நன்றுயர்ந் தேரத்ன நற்கிரிப் பால நலவடிவில்
ஒன்றினன் ; பால முருகன் அடிமைக் குயர்வளித்தான் ;
கன்றென நின்றவன் தாள்பணிந் தேத்திற் கதிதருமே. (55)

கதிஅறி யாத குருடனைப் போலவே, கண்பெறினும்
துதிஅறி யாமல் இரத்ன கிரிக்குகன் சோதிஉரு
வதைவணங் காமல் இருந்திடின் வாழ்க்கை அடைந்தபயன்
எதுவும் இலதாகி வீணாய் விடும்என்ப தெண்ணுநெஞ்சே.
(56)

சேயாம் முருகன் நமைக்காக்க என்றுதன் சிந்தைகொண்டு
தேயாப் புகழுடன் ரத்ன கிரியில் திகழுகின்றான் ;
நீயோ எவர்எவ ரோதுணை என்று நினைவுறுவாய் ;
ஆயாத நெஞ்சமே, நில்லாத திவ்வுட லாம்என்பதே. (57)

பத்துத் தலையைப் படைத்த இராவணன், பாற்கடலில்
நத்தித் துயின்றவன் அம்பால் இறந்தனன் ; நானிலத்தில்
அத்தகை வல்லவன் பொன்றிய தைஅறிந் தாலும்இன்னும்
புத்திவந் தேரத்ன வெற்போற் றொழாவிடின் பொற்பெதுவே?
(58)

எதுநிலை ? ஏது நிலையாதனவென் றறி வெய்திநின்றால்
கதுமென ரத்ன கிரியினிற் பாலனைக் கண்டுதொழு
திதுகடன் எனநிற்றல் நற்பயன் ; காணுக, என்றன்நெஞ்சே,
எதுவரி னும்வாட்டம் இல்லா திருக்க இயலும்அன்றே. (59)

அன்றே உனக்கியான் ஆளாகி விட்டேன் ; அரியகுணக்
குன்றே, இரத்தின மாமலை நின்ற குமர,குகா,
இன்றெனக் கேதும் பயம்இலை காண்;காலன் எய்துகினும்
உன்றனைப் போற்றியே ஓடவைப் பேன்;அஃ துனதருளே.
(60)

அருளைப் பெறுவ தரிதரி தென்பர் அவர்பலரே ;
தெருள்உடை யோரோ மிகஎளி தென்பர் ; திறம்அறியேன் ;
மருள்உடை யேன் ; ரத்ன வெற்பினில் வாழும் மயிலவனே,
குருளைபோல் என்னைநீ ஆண்டுகொண் டால்என்ன
குற்றம்உண்டே ? (61)

குற்றம் இலாதவர் இவ்வுல கத்தில் குறைவு ;குற்றம்
பெற்றவ ரேபலர் ; அஃதை நினைந்து பெரிதும்நையா
துற்றநற் சிலர் உறைவிடம் தேடி உயச்செய்குவாய் ;
கற்றவர் போற்றும் இரத்தின வெற்புறை காவலனே. (62)

காவல னே,சதி இட்டு நடக்கும் கலாபமுடை
மாவல னே,மெய்ஞ் ஞான வடிவாய் மலர்ந்தவனே,
பாவலர் போற்றும் இரத்தின நற்கிரிப் பால்உறைவாய்,
நாவலம் ஈந்துனே வாழ்த்தும் இயல்பினே நல்குவையே. (63)

நல்குர வாலே நலிந்து துயருறும் நன்மக்களேச்
செல்களன் ருமல் அரவணேத் தேநற் சிறப்பளிக்க
ஒல்லும் படிசெய் தருள்வாய் ; இரத்தின ஓங்கல்மிசைச்
சொல்லும் புகழொடு நின்றருள் வோய், பெரும் சோதியனே.
(64)

சோதிக்க வேண்டா ; அடியேன் மிகஏழை ; சுத்தம்இலேன் ;
யாதுக்கும் சற்றும் பயன்படல் இல்லேன்; இனேந்துநின்றேன்;
வா,திக்கு நான்உனக் கென்றப யங்கொடு ; மாமயிலோய்,
நீதிக்கு வல்லவர் போற்றும் இரத்ன நெடுங்குன்றனே. (65)

குன்ருத செல்வமும், சோதிலா நெஞ்சமும், கூடும்நண்பர்
பொன்ருத நட்பும் பொலிவும்நின் பாதத்தைப் போற்றுவதும்,
என்றேனும் எக்காலும் நின்னே மறவா இயல்பும்அருள் ;
நன்ரு னவர்புகழ் ரத்ன கிரியை நயந்தவனே. (66)

தவசியாய்ப் போகுதல் வேண்டும்என் றில்லே ; தனியோகமும்
அவசியம் இல்லே ; இரத்தின நற்கிரி ஆளும்அவன்
நவமலர் போல்அடி தம்மை வணங்குபு நாடிஎன்றும்
அவம்இலா தேபோது போக்கிடின் அஃதே அரும்தவமே. (67)

தவத்தாற் சிறந்த திருஞான சம்பந்தர் தாம்முருகன்
அவதாரம் என்பர்; அவர்பெற்ற பேற்றினே ஆய்ந்துகொண்டு
சிவநாத னேஅவன் சேயினேப் போற்றிடும் சிந்தையிலேன் ;
புவனேசை சேயனே, ரத்னப் பொருப்பினிற் போந்தவனே.
(68)

போந்தை நெடுமரம் சற்றும் நிழல்இன்றிப் போந்ததுபோல்
ஏய்ந்த உதவியை யார்க்கும் செயாத இயல்புடையேன்,
வாய்ந்தநின் சீறடி வாழ்த்தும் வகையையும் மற்றறியேன் ;
ஓய்ந்தனன் ; நீஅருள் வாய்; ரத்ன ஓங்கலில் உள்ளவனே. (69)

உள்ளத்தைச் சொன்னல் உடம்பெரிச் சல்வரும்; உற்றநல்லோர்
மெள்ளத்தம் நற்றயை யாலே அறிவு விளம்பினரேல்
கொள்ளத் திறம்இன்றிக் காதிலான் போலக் குமைந்திருப்பேன்;
எள்ளத் தனேநின் அருள்தா ; இரத்ன எழில்வெற்பனே. (70)

வெற்பெலாம் நின்றருள் செய்குவை ; வெற்பினர் வேலனைக்கொண்
டற்புட னேவெறி ஆடஅங் கேவந் தருள்புரிவாய் ;
சிற்பர னே,ரத்ன வெற்புடைப் பால, திகைக்கும்என்றன்
அற்ப மதியினைப் போக்கிநல் ஞானம் அருளுதியே. (71)

அருள்என்ப தன்பீன் குழவிஎன் றேஉரைத் தார்பெரியார்
திருவள் ளுவர்;எனக் கன்பும் இலை;அருள் சேருமதோ ?
கருவுள் ளளவும் சுகம திலாத கதிபோக்குவாய் ;
குருவென் புகழ்கொள் இரத்ன கிரிஉறை கோழியனே. (72)

கோழிக் கொடியன் அடிபணி யாமற் குவலயத்தே
வாழக் கருதும் மதியிலி நான் ;இந்த மாசகற்றி
ஆழநின் தாளைத் தியானிக்க நல்ல அருள்புரிவாய் ;
சூழும் புகழ்ரத்ன மாமலை மேவிய தூயவனே. (73)

தூயவர் நேயம் இருந்தால் மெலமெலத் தூய்மைவரும் ;
ஏயபல் தீங்கெல்லாம் நீங்கும் எனவே இயம்புவரால் ;
ஆயஅத் தூயவ ரோடே இணங்க அருள்தருவாய் ;
மாயன் மருகா, இரத்தின நற்கிரி வாழ்பவனே. (74)

கிரிஎன ஓங்கித் துளக்கம்இல் லாது கிளர்பவர்க்ள்
நரிஎன ஒல்கி நடுங்குதல் இந்தமா ஞாலஇயல் ;
உரியநின் றன்னை வணங்கின் அமைதி உளத்தமையும் ;
அரியஇப் பேற்றை அருள்வாய் இரத்ன அடல்வெற்பனே. (75)

பன்னும் பனுவல் என்நெஞ்சு பாய்ந்து படர்தரும் ;இஃ
துன்னும் பொருள்ஒன் றல;பல கோடி உறும் ;இதனை
நின்நல் அடியிணை சிந்திக்க நல்லருள் நீபுரிவாய் ;
மின்னும் சுடர்வேல் இரத்ன கிரிஉறை மேலவனே. (76)

மேலவன், கிழவன், நாப்பண்உள் ளான்,எங்கும் மேயபிரான்;
காலனைக் காலால் உதைத்தவன் சேய்;எனைக் காத்திடுவான்;
சீலம்ஆர்ந் தோர்போற்றும் ரத்ன கிரியில் திகழுகின்றான்,
பால முருகன் எனும்பெயர் சொல்லிப் பரவிடவே. (77)

பரவிப் பணிந்து, பலபெரி யோர்பாடல் பாடிநின்று
விரவிய தொண்ட ருடன்பயின் றன்னவர் மேன்மையினைக்
கரவறி யாத உளத்தினைக் கண்டவர் காலில்விழுந்
துரம்பெற வேஅருள் ; ரத்ன கிரிஉறை உத்தமனே. (78)

உத்தமன், அத்தன், உடையான் அடியே உளம்நினைந்து
மத்த மனத்தொடு மால்இவன் என்ன வகுத்திடுவாய் ;
சத்தம் மிருத்த புகழ்ரத்ன வெற்புறை சற்குணனே,
பத்தன் எனும்படி நின்னை வணங்கருள் பாலிப்பையே. **(79)**

பால்என் பதுமொழி ; பஞ்சென் பதுகால் ; பதுமமலர்க்
கோலம் முகம்என் றரிவையர் காமத்தைக் கொண்டுநின்றேன்;
சீலம் பெறுவோர் புகழ்ரத்ன வெற்புறை தேவ,நினை
ஏலும் படிபுகழ்ந் தேத்துதற் கோர்சொல் இயம்புவையே. **(80)**

இயம்பல ஓசை முழங்கும்நின் கோயி லினைஅணுகி
நயம்பெற நின்னை வணங்கி உயும்வகை நல்கிடுவாய் ;
பயம்இலார் போற்றும் இரத்தின வெற்புறை பண்ணவனே,
சயம்பெறும் வேலவ, ஞானத் திருஉருச் சார்பவனே. **(81)**

சார்ந்துநின் பாதம் பணிவதல் லாமல் தகைஒன்றிலை ;
ஆர்ந்தநின் தொண்டர் அடிபணிந் தவ்வியல் பாரஅருள் ;
தேர்ந்த அறிவினர் போற்றும் இரத்னத் திருமலையாய் ;
ஓர்ந்திந்த நல்நிலை யான்பெறும் ஆற்றை உரைத்தருளே. **(82)**

உரைத்துப்பொன் மாற்றை உணர்பவர் வல்லவர் ; உன்புகழை
உரைத்துப் பணிந்திடின் எற்கொரு மாற்றிங் குயர்ந்திடுமே ;
கரைத்தநற் சந்தனம் ஆடிக் களிப்புறும் காவலனே,
விரைக்கடம் பைஅணி தோளினுய், ரத்தின வெற்பவனே. **(83)**

பவன்எம் பிரான்,விண் ணவர்பணி வோன்,கங்கை பாய்
சடையான்,
சிவன்தரு பால, இரத்தின வெற்புறை தேவ,அருள்;
பவன்எம் பிரான்உனைப் போற்றிப் பணியப் பணித்தருள்வாய்;
இவன்எவன் என்று பராமுக மாய்விடின் என்செய்வனே? **(84)**

செய்யவன் நன்மேனி ; செய்யவேற் கையன் ; சிறுமிவள்ளித்
தையலைக் கண்டன்புளம் கொண்டு தங்கன்பினுல்
நையல்இல் லாத களவுப் புணர்ச்சியை நாடியவன்,
கொய்மலர் கொண்டடி யார்துதி ரத்தினக் குன்றவனே. **(85)**

குன்றுத அன்பும், கொடுமைசெய் யாத குணமும்,மயல்
ஒன்றுத உள்ளமும், உன்பால் அமையும் உயர்பக்தியும்
நின்றே நிலவ நினதருள் தந்து நிலைபெறச்செய் ;
பொன்றுப் புகழ்ரத்ன வெற்புறை நின்மல, பூரணனே. **(86)**

பூரணம் ஆன பொருள்நீ எனஅறி புத்திதந்தே
ஏரண வும்பண்பு தந்தருள் ; நீஅன்றி ஏதுகதி ?
காரண னே,கரு ணுகர னே,ரத்னக் கல்லவனே,
ஆரணம் எல்லாம் புகழும் பெருமை அடைந்தவனே. (87)

அடைந்தவெம் சூரன் தனக்கும் அருள்தந் தவனேஎழில்
மிடைந்துயர் ஊர்தியாய், ஓங்கும் கொடியாய் விளங்க வைத்தாய் ;
சடைந்திடும் நாயேனே உத்தமன் ஆக்கத் தயைபுரிவாய் ;
உடைந்திடும் உள்ளம் இலார்போற்றும் ரத்தின ஓங்கலனே. (88)

ஓங்கும் புகழினுல் என்வரும் ? நின்னே உணர்வதின்றித்
தாங்கும் பதவியால் ஓர்பயன் உண்டோ ? தலைசிறந்த
பாங்குடை யாய், ரத்ன வெற்புடைத் தேவ, பரம்பரனே,
நீங்ககில் லாப்புகழ் கொண்டவ னே,சுத்த நின்மலனே. (89)

மலம்மூன்றிற் சிக்கி அறிவிழந் தெள்ளும் மதிஉடையேன்
தலம்ஊன்று ரத்ன கிரியுறை பாலக, சற்குணனே,
நலம்ஊன்று பண்புகொண் டுன்னைப் பணியும் நயம்தருவாய்;
இலம்இல் லவர்புகழ் வேலவ, மேலவ, கேண்மையனே. (90)

கேட்டாரும் தேறகில் லாதவன் ; கேளார் கிறிஅகற்றுன் ;
வேட்டார்க்கு நல்லவன் ; வேண்டுவ ஈந்து விரும்பிஅருள்
தேட்டை அளிப்பவன் ; ரத்ன கிரிஉறை தேவன்;இந்த
ஓட்டைக் குடமாம் உடம்பிற் புகுந்தெனே உய்விப்பனே. (91)

உய்யும்வண் ணத்தை அறிகிலேன் ; தொண்டர் உறையும்இடம்
எய்தப் பணிந்து நின்றனைப் போற்றும் இயல்கற்றிலேன்;
பெய்யும் மழையாற் பொலியும் இரத்தினப் பேர்க்கிரியாய்,
வையும் படிஎனே வையாமல் நின்னே வழுத்தவையே. (92)

வழுத்தி வணங்கி அருட்பெயலால்நனே மாண்புடையோர்,
பழுத்த மனத்தினர் ஆகிநின் நல்அருள் பற்றிநின்றூர் ;
அழுக்கு மனத்தினன் பாசச் சுழலில் அழுந்துகின்றேன் ;
இழுக்கிலார் போற்றும் இரத்தின வெற்பில் இறையவனே. (93)

இறையவ னே,அரு ளின்மலே யே,எழில் ஏற்றம்உளாய்,
மறையவ னே,ரத்ன வெற்புறை பால, மணம்கமழும்
நிறைகடப் பந்தார் அணிபவ னே,என்றும் நின்மலனே,
உறைதயி ரைக்கடை மத்தென நின்றேன் ; உயச்செய் வையே. (94)

செய்வதொன் றின்ன தெனஅறி யேன்;நின் திருவடியை
உய்வதை எண்ணி வணங்கிலன்; தூர்த்தர் உறவுகொண்டேன்;
பெய்வது போல அருள்தரு வாயோ ? பிறப்பிலனே,
செய்நலம் உள்ள இரத்தின வெற்புறை சேவகனே. (95)

சேவக னே,முப் புரம்எரித் தான்தரு சேயவனே,
ஏவல் இடம்பொருள் ஒன்றும் இலாதஇவ் வேழையின்பால்
நீவல் அருள்செயின் மாசொன் றுனக்கு நிலவுறுமோ?
பாவம்எல் லாம்தீர்க்கும் ரத்ன கிரியுறை பண்ணவனே. (96)

பண்ணவ னே,பரம் ஆனவ னே,பரப் பானவனே,
விண்ணவர் ஏத்தித் தமது பதவியை வேட்டுநிற்கும்
கண்ணவ னே,ரத்ன வெற்புறை பால, கணங்கள்புகழ்
எண்ணவ னே,எழுத் தானவ னே,எம் இறையவனே. (97)

இறைஅள வேனும் அறிவிலாப் பாவி யினுக்கருளின்
நிறைதரும் நின்அருட் காசு வருமோ ? நினைஅன்றிநான்
குறைஅற யாரிடம் செல்குவன் ? ரத்தினக் கோவெற்பினுய்,
நறைநிறை யும்கடப் பந்தாரி னுய்,எங்கள் நாயகனே. (98)

நாய்அனை யேன்எச்சில் நச்சிஉண் பேன் ;இனி நன்மை
உண்டோ?
தாய்அனை யாய்,அருட் பால முருகா, தனிஇரத்ன
மாய கிரியில் எழுந்தருள் வாய்என் அலல்களைவாய் ;
போய பிழைகள் பொறுத்தருள் வாய் ;எங்கள் புங்கவனே.
(99)

புங்கவன், ஈசன், உனக்கருள் செய்வனே ? போக்கிலேகாண் ;
இங்கிரு நீசக் குணத்துடன் என்றெனை ஏசுவையோ ?
எங்கினிப் போகுவன் ? எவ்வாறு நன்னலம் எய்துவன்யான் ?
பொங்கிய நற்புகழ் ரத்ன கிரியுறை போதகனே. (100)

போதனை செய்து, மிகப்பாவி என்னைப் புகல்பெற்றுநற்
சாதனை செய்யப் பழக்குவார்க் கண்டிலன் ; தாலம்இதில்
வேதனை யைக்கொண்டு வீணே அழிதல் விதிகொல்? ரத்ன
மாதலம் மேவிய பால முருக,நன் மாதவனே. (101)

மாதவம் செய்ய வழிஅறி யேன்;மையல் மண்டிஇன்பம்
மாதர்கள் ஈவார் எனஎண்ணி வாழ்ந்திடும் வாழ்க்கைவிட்டுப்
பூதலம் போற்றும் இரத்தின வெற்புறை புண்ணியனே,
நீத முடன்நினை வாழ்த்தி வணங்க நினைத்தருளே. (102)

நினைத்தொறும் காண்தொறும் பேசும் தொறும்இன்பம்
நேரும்எனும்
வினைத்தொகை போக்கிய மாணிக்க வாசகர் மெய்யுரையை
எனைத்துணை யேனும் அறிந்திலன் ; ஏழையேன் ; என்
செய்குவேன் ?
அனைத்துணை யாம்ரத்ன வெற்புறை பால, அருளுவையே.
(103)

அருளின் திறம்அறி யேன்;அதை எய்திடும் ஆறறியேன் ;
தெருளும் திறம்இலேன்; நின்னுடை ரத்னத் திருமலையில்
உருளும் ஒருகல்லாய் ஆவதற் கேனும் உனதருள்செய் ;
இருளும் மனம்இலார் போற்றிய தேவ, இறையவனே. (104)

திண்ணிதின் நற்குகன் திருவடி வீழ்ந்து எழுந்து பணிந்
தண்ணிய நலம்பெறும் அன்பர்க்கு நல்லருள் அளித்திடுவான் ;
பண்ணிய பாவங்கள் போக்கிடு வான் ; பலர் பால்அன்பினை
எண்ணுறச் செய்குவன் ரத்ன கிரியுறை இறையவனே. (105)

இறையவ வாழி ! நின்அருள் வாழி ! இனிதுபணிந்
துறைதொண்டர் வாழி ! நல்அறம் வாழி ! உலகில்நல்லோர்
நிறைவுற வாழி ! இரத்தின வெற்புறை நின்அருளும்
குறைவற வாழி ! கொழுந்திரு வோடு குறைவறவே. (106)

பயன்

இரத்தின வெற்புறை எம்மான் முருகன்
விரித்தபுகழ் சற்றே விளம்பித்—தரித்திட்ட
இந்தநூல் ஓதுவார் இன்புறுக ; எந்நாளும்
பந்தம்அற நிற்க பரிந்து.